

ogsaa Evne til at betale højere Takster, og ere de ikke det, komme de ned til lavere Takster. Det er Fordelen herved fremfor det andet, at dette rammer Statteevnen og ikke tager Hensyn til, om det er Husmænd eller Gaardmænd, og det er heller ikke det, der skal tages Hensyn til.

Med Hensyn til § 3 har jeg sluttet mig til Flertallet, skønt jeg i og for sig ikke kunde have saa meget imod, om Jordemødre, som have tjent tro og godt i 30 Aar, fik en Forhøjelse til 400 Kr. Det forekommer mig rigtigt, at det er højere end strengt taget nødvendigt for enligstillede Kvinder af den Alder og med deres Livsforhold, men stort kan jeg ikke have at indvende derimod, da det kun indtræder efter 30 Aars Tjenestetid. Med disse Ord skal jeg anbefale de Forslag, af hvilke jeg er Medforslagsstiller.

**Lh. Nielsen:** Det er om Endringsforslagene 1, 3, 5 og 7, at jeg agter at gøre nogle Bemærkninger. Det er nu sjerde Gang i dette Aarhundrede, at Jordemødrenes Lønning bliver forandret, og det kan vel egentlig ikke siges at være for ofte, naar der tages Hensyn til de forandrede Tider og fremdeles til, hvor ofte Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd i det hele taget ere forandrede. Saavidt jeg har forstaaet Ordførerne for de forskellige Retninger, have alle været enige om, at Jordemødrene bør have en Forhøjelse af deres Løn, og dertil slutter jeg mig, men det forekommer mig nok, at Flertallets Handlinger ikke ere saa absolut i Overensstemmelse med deres Udtalelser, hvormed jeg ingenlunde vil have sagt, at der ikke er en lille Forbedring, som dog efter min Opfattelse snarere er nominel end virkelig. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Knudsen) har udførlig udtalt sig om de Fordringer, der stilles til Jordemødre og om de Omstændigheder, som bevirke, at de egentlig forholdsvis faa mindre i Løn nu end for flere Aar tilbage. Jeg skal dertil kun sige, at hele den hygiejniske Udvikling og hele Sundhedsplejens Udvikling medfører, at der ikke alene stilles større Fordringer til deres Bolig og Klædebrug, men ogsaa til deres almindelige Uddannelse. Man maa virkelig stille Jordemødrene saaledes, at de ere i Stand til at kunne følge med Forbedringerne og Fremskridtene paa de hygiejniske Omraader. Da der f. Eks. som bekendt holdes Kursus i saa mange Sag, for Dyrlæger og for de forskellige Slags Lærere, var det saa ikke rimeligt, at Jordemødrene ogsaa i det mindste en Gang i deres Liv

kunde se de Fremskridt, der ere gjorte paa Sundhedsplejens Omraade? Jeg er ganske enig i den Bemærkning, der er fremkommen, at det er den mindst velstillede Befolkning, som det gaar ud over, naar Jordemødrenes Uddannelse ikke holder Skridt med Tiden; naar deres hele sociale Stilling ikke holder Skridt med den Udvikling, der er fremkommen, saa er det den fattigste Befolkning, der kommer til at gaa ud over. De mere velstillede have allerede de hygiejniske gode Forhold, saa at Jordemødrene ikke behøve at henpege paa, hvad der i saa Henseende skal gøres, men det har overordentlig Betydning, naar en Jordemoder kommer i de fattige Hjem, at hun saa er i Stand til at give Vejledning og har Tid dertil, fordi hun er lønnet saaledes, at hun er i Stand til at kunne ofre hele sin Tid paa den Gerning, hvortil hun er kaldet.

Det var vel nærmest en Fortalelse fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Knudsen), naar han betragtede Amtsraadene som Jordemødrenes foresatte, det maa vel være Fysi og Distriktslægerne, men Amtsraadene raade jo inden for visse Grænser for, hvor stor Jordemødrenes Løn skal være. Jeg forstaaer nu godt, at Amtsraadene ere noget tilbageholdende i Henseende til at ville give Lønningsforhøjelse, thi vi vide jo alle, at der hviler meget store Byrder paa Amtsrepartitionssfondene, og ganske vist er Forhøjelsen ikke overordentlig stor, men den vil dog have nogen Betydning, da Jordemødrenes Antal ikke er ganske ringe. Det har overrasket mig noget, at den Tanke ikke har faaet Tilslutning i Udvalget, at Statskassen kunde give et Bidrag, i hvert Fald det Tilskud, som Forhøjelsen andrager; en Snes Tusind Kroner vil efter min Mening være tilstrækkeligt. Det har ingen stor Betydning for Amtsraadene, men det er ikke lidt for Hartkornet, netop da hele Byrden hviler paa Hartkornet, og det vilde derfor hjælpe til, at Jordemødrene kunde faa det Tillæg, de have Krav paa. Jeg er ogsaa noget overrasket over, at Amtsraadene ikke noget mere benytte Landkommunallovens § 50, end de gøre. Vel ved jeg, at nogle Amtsraad gøre det og lægge en Del af Byrderne paa Kommunerne i Stedet for paa Hartkornet, men mange gøre det ikke. Det er en Udvej, som det forekommer mig, at alle Amtsraad burde gaa, navnlig efter det Betykt, de ere i med Hensyn til de store Afgifter paa Hartkornet. Da jeg nu ønsker en virkelig Forbedring for Jordemødrene, kan jeg ikke være med til at stemme for Endringsforslag Nr. 1, at Lønningen absolut skal gaa ned til 120 Kr. Det forekommer mig, at det er et ret godt